

Előfizetési árak:
 Félévre . . . 10 frt — kr.
 Három hónapra . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 As arany hajó szállodával szemben.
 Hova az előfizetések és a lap-
 zatküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ső szám
 I. EMELET
 Hová a lap azellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
 Hirdetéseket
 a kiadóhivatalban vétetnek föl!

Nesze semmi, fogd meg jól!

Pécs, 1895. április 26.

(* *) Néhány nap óta ismét felmerült a magyar udvartartás kérdése, melyet a volt miniszterelnök, Wekerle Sándor tett aktuálisá egyik ábrándos órájában. Híre ment, hogy ő felsége negyedfél százados megszakítás után ismét életbe fogja léptetni a magyar udvartartást.

Őszintén szólva, legkevésbé hisszük, hogy ez a hír valóra válik, és ha netalán mégis lenne valami a dologból, úgy Tamások vagyunk benne, hogy ennek a magyar udvartartásnak fénye bámulatba ejtse a világot. Hiszen annak a magyar udvartartásnak csak ritkán lesz alkalma szerepelhetni.

Emlékezzünk csak vissza, két év előtt mennyit és mily sokat tudtak beszélni a kormányparti férfiak és az egész szubvencionált sajtó a magyar királyi udvartartásról, mily fennen hirdették diadalukat, hogy a magyar nemzet egyik hő óhaját teljesíteniük sikerült. Némelyek már elképzelték a fényes magyar királyi udvart, a minő Mátyás király óta nem volt.

Pártunk férfiai, a kik jól tudják, hogy mily kevésbé lehet bizni az ily ígéretekben, sohasem ringatták magukat rózsás reményekben. Hisz előre is láthattuk, hogyha történik is valami változás, az nagyon jelentéktelen lesz és semmi esetre nem lesz a magyar királyi udvartartásnak árnyéka sem. Az események, úgy látszik, ismét nekünk adnak igazat, és pedig elég gyorsan.

Azt híresztelik ugyanis, hogy a budai királyi várpalota, a melyben eddig csupán a „K. K. Schlosshauptmannschaft“ okvetetlenkedett, most nem sokára újabb lakókat kap. Egy magyar születésű főúr: Apponyi Lajos gróf lesz a m. kir. udvarmester, vagyis marsal, a ki mellé beosztanak egy udvari fogalmazót, egy udvari futárt és kilenc tisztviselőt. Udvari bolondot azért nem, mert ez már kiment a divatból.

Azonban ehhez a hirteléshez nyomban hozzátesszük, hogy ez az újabb intézkedés a császári királyi főhópmesternek, Hohenlohe-Schillingfürst hercegnek nem zavarja az ő hatáskörét; ő ezen-
 tul is az lesz, a mi volt Magyarországra nézve. Következésképp a budai várban tervezett hivatal

semmi más nem lesz, mint a bécsi cs. kir. főudvarmesteri hivatalnak minden önállóság nélkül való kirendeltsége, a melynek nincs más szerepe, mint végrehajtani Hohenlohe herceg parancsait.

Ebben a tényben tehát legfeljebb valami megbódult mameluk-ésszel tud valaki „engedményt“ „víványt“ fölfedezni Magyarországra részére. Ehhez ugyan sem Wekerlének, sem Bánffy bárónak nem kellett magukat valami tulságosan megerőltetniök. Hiszen ez semmi egyéb, mint a cs. kir. főudvarmesteri hivatalnak a maga könnyebbségére való célszerűségi intézkedése. A csupán koronkint, akkor is rövid időre Budapestre jött udvari tisztviselők az itteni viszonyokkal, a körülményekkel jó részben ismeretlenek maradtak. Ebből aztán olykor kellemetlenségek származtak, midőn az udvar Budapesten időzött. Ezeket elkerülendő, tesznek ide néhány udvari tisztviselőt, a kikre nézve a cs. kir. főudvarmesteri hivatalnak teljesen mindegy, hogy akár Bécsben, akár Budapesten, akár Lainzban, akár Schönbrunnban végzik a dolgaikat.

Meglehet azonban, hogy e kirendeltség kapcsán egyéb „vívány“-ban is részesül a magyar fő- és székváros. Lehet, hogy ezentul itt mernek hagyni néhány udvari kocsi, lovakat s pofoncsapott kalapu kocsis urat, mert ezeket mindig csak az udvar Budapesten való tartózkodása idejére küldik le Bécsből. Nem lehetetlen, hogy ezután fővárosi kereskedőktől is vásárol valamilyen az udvar itt időzése alkalmával. Sőt még az is megeshetik, hogy ezentul az ivó-vizet nem hordatja az udvar maga után Budapestre is — Bécsből. Amde mindez igen-igen távol áll a magyar udvartartástól.

Pedig ehhez nem csak korábbi törvényeink, hanem a 67-iki kiegyezés szerint is kétségbe nem vonható joga van Magyarországnak. A királyi villistája nem közönség, mert ahhoz Magyarország nem a kvóta arányában járul, azt nem a delegáció szavazza meg, hanem a magyar országgyűlés; és pedig éppen olyan összegben, mint a gazdag s népesebb Ausztria.

A költségvetési törvények első kiadási fejezetének címe: „Királyi udvartartás“; — és ott áll a rendes kiadások II. fejezetében: „A királyi udvartartás költségei 4.650,000 frt.“ Megvan tehát a királyi udvartartás törvényeinkben, meg-

van reá szavazva a közadókól évenként a költség is, a melyet hűségesen fel is vesznek, el is költenek. És mégis magyar udvartartás nincs sehol.

De hát hova lesz évenként az erre a célra szolgáló 4.650,000 frt? Az a császári királyi udvartartás költségeinek fedezésére fordítatik, tehát tulnyomó nagy részben Bécsben költetik el. Ez a rengeteg pénz a bécsi kereskedőket, szállítókat, háztulajdonosokat stb. gazdagítja; Bécs forgalmát emeli, Bécsét szépíti, Bécsét teszi szék-
 városá, a mely mellett Budapest csak olyan tartományi város, akár Innsbruck, vagy Troppau.

Minő más képe volna Budapestnek, az egész országnak, ha önálló magyar udvartartás székelne a budai várpalotában! Mily óriási lendületet idézne elő, ha az a 4.650,000 frt évenként Magyarországon költetnék el, a honnan az adófillérekből kerül!

De hiába, ez utópia marad a magyarnak, mert sok száz éve az a szokás, hogy Bécs kapja a dió belét; nekünk pedig nagy kegyesen ide adják a héját, hogy csináljunk belőle, ha tetszik, esettegetőt, s játszszunk vele.

Ily kiskorú népnek ismernek téged jó magyarnak, s mint ilyen higgy, remélj, mert nem sokára megérkezik a te boldogságod is. Rövid idő múlva tizenkét darab udvari tisztviselővel, néhány beretvált képű lakójával több lesz a királyi várpalotában a lakók száma. Mein Liebchen was willst du noch mehr?!

* **A vörös május.** Május elseje a XIX. század végén már elvesztette poetikus, vonzó hatását. Lassankint a hurcolkodás és ujabban a szociál-demokrácia végképpen kiöli belőle igazi jelentőségét, úgy hogy május elseje most már nem tisztán a tavasz bemutatkozó ünnepe. A friss lombok zöldjébe belekeveredik a szociálisták lobogójának haragos vörös színe s a tavasz pompáját dicsőítő madárcsicsaergésbe beleharsog az elégtelenség vezéreinek lángoló szónoklata. A főváros munkásai nagyban készülnek május elsejének megünneplésére, mire vonatkozólag már ezrével röpködnek a szociál-demokrata párt felhívásai. Egy Pécsre tévedt szózatból közöljük a következő legszelidebb szemelvényt:

„Fel munkástársak, mutassátok meg május elsején, hogy a nyomorult tőke gazdasági rendszerét nem tűritek tovább, mutassátok meg a vagyó

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A tanulóknony Móric.

Móric derék fiú volt, csak nagyon szeretett tanulni. Szegény özvegy édesanyja ezért kétségbe volt esve. Sokszor amidőn homályos téli esteken rokkát pergetett az édesanyja, és a vizitszoba csöndjéből áthallatszott a vasszorgalmu Móricka magolása, titkos könyveket hullatott a jó asszony. Fájta a szívének, hogy egyetlen gyermeke egészen oda vetette magát a tanulás ördögének. Ilyenkor csendesen benyitott a Móricka szobájába és halk, alázatos szóval szólt a konok fiúhoz:

— Mórickám, lelkem, tizenegy az óra, talán lefeküdnének!

— Nem — válaszolt a gyermek zordonan és tovább magolt:

A do, go, io végzetlek
 Kivétel nélkül himnemdek.
 A-a-queor, ar-tor, marmor, cor.
 Semlegesek mindenkor . . .

Gneistné — így hitták a Móric mamáját — nagyon sokat foglalkozott azzal, hogy a megátalkodott tanuló jobb utra térítse. Mindenféle praktikával élt és utoljára is kifogyván a terveiből, azt hitte,

hogy talán úgy javítja majd meg a fiút, ha a hiúságára appellál. Egy vasárnapi délutánon tehát (Mórickának csak vasárnap délután volt érkezése arra, hogy a mamájával beszéljen) uzsonnázás közben így szólt hozzá:

— Aranyos Móricom, meddig fog ez így tartani? — Te olyan csinos és erős fiú vagy és mégsem akarsz a közélet mezéjére lépni. Téged én olyan jól neveltelek, sokkal jobban, mint oda át a szomszédban a Fuchs gyerekeket. És mégis, látod, azok a Fuchs fiúk, akik sokkal jelentéktelenebb ifjak, mint te, azoktól ma már tél és retteg az egész város. A mamájuk éppen ma dicsekedett nekem, hogy még a legkisebbet, a hétesztendő Sándorkát is szarvasbőr nadrágban kénytelen jártni, mert az életvidor gyermek egész nap csak lovagol. Hol az újfundlandi kutyán, hol a kutperemén, hol pedig egyik-másik gyöngébb szervezetű iskolatársán. Te Mórickám, sokkal szebb és erősebb vagy mint ők, de még eddig soha sem adtad tanujelét a mozgékonyágodnak. Folyton itt ülsz és senyvedsz a füzetek között, már egész belésápadtál a preparációkban oh gyermek, hová fog ez vezetni!

Móricka idegesen ugrott fel a kávéjától:

— A mama is mindig csak morált tud prédikálni! — Szólt és bement a vizitszobába a Szepessy Imre latin alakta mellé. Az ajtót erőlyesen bevágta maga után és faképnél hagyta szerető édesanyját.

Azonban ezért a durvaságáért mégis csak meg-

bűnhődött az engedetlen fiú. Hétfőre nagyon sokat, körülbelül hetven latin szót kellett neki tanulnia és hétfőn a tanár ur is mérgeőbb szokott lenni, mint máskor. Vasárnap ugyanis a tanár ur mindjárt ebéd után kezdett el kártyázni a kaszinóban és így sokkal többet szokott vesztetni, mint más napokon. Est igen jól tudta Móricka, azért is mindig vasárnap este tanult legtöbbször.

Tizenegy óra felé Móricka kivételesen szunyadozni kezdett. Az anyjával volt heves szcónája nagyon kimerítette különben is finom idegrendszerét és végtére is a természet törvénye győzedelmeskedett. Móricka annak rendje és módja szerint elaludt. Sőt álmodott is, de a gyermek jól fegyelmezett álmai természetesen csak a kötelező tantárgyak keretén belül maradtak. Móricka ugyanis azt álmodta, hogy Krucseket, a gyöngye latinistát szólították fel a negyedik ejtegetésből. A korlátolt Krucsek nem tudta a cornu akkuzatívusát és a tanár ur azt kérdeste az osztálytól, hogy ki felel meg a kérdésre?

— Kérem tanár ur, én — jelentkezett a tanulóknony Móric és a három újját régi akadémiai szokás szerint hirtelen feltolta a levegőbe . . .

A petroleum-lámpát ebben a pillanatban Móricka szerencsésen leütötte az asztalról. Mikor a zajra fölébredt, a vizitszoba drága szőnyegei, a bordószínű plüsbutorok, az ágyterítő lángban állottak. Gneist mama a fiacskája sikoltozására berohant a szobába, de későn; már ő sem segíthetett, csak épen eloltani tudták

nos osztálynak, hogy ha akarjátok, minden szünetel, mert ti vagytok azok, a kik minden kerekét mozgásba hoztok és nélkülök a világ sem állhat fenn. Ti vagytok azok, kik minden remeket, pompát és jólétet alkottok és mégis üldözés, nyomor, szükség jutott nektek osztályrésztül. Ez az ember-telenség tovább nem tűrhető és tiltakozni kell ellene. Munkások! Elvtársak! Melyik fog e napon dolgozni? Ki fog akkor robotolni, midőn a szabadság fegyvereit kovácsolják. Jertek előre a gyárakból, műhelyekből, munkahelyeitekről! Diadalkiáltás töltse be a levegőt, mert ti vagytok az óriások, a kiket senki sem bír tovább legyőzni. Éljen a május elseje! Éljen a munkás napilap! Éljen a munkások politikai joga! Éljen a nemzetközi forradalmár szociál demokrácia!

A vidéki nagyobb városokban is meg fogják ünnepelni munkásaink a május elsejét, így Pécsen is és nagyon valószínű, hogy május elsején egy lap sem fog megjelenni.

* **A második nyitrai választás.** Híven az első hadjárat, a második választás is a kormánypart pyrrhusi győzelmével végződött. Az volt a feladat, hogy a kormánypart jelöltjének győznie kell és így a derék választási elnök mit tehetett egyebet, mint egyszerűen visszadobott 369 ellenzéki szavazatot. A többséget megvenni nem lehetett, tehát elszármotálták. Az így szerzett mandátum, egy törvényhozói jogot ad és előléptetést és vicinális vasutat és prezenc-márkokat és közjegyzőséget és főispánságot és a földnek minden javait. A jelen esetben vádolt terhére enyhítő körülmények felhózták, hogy a mandátum a „néppárté” volt, a mely maga is igaz, terrorizál és a vallási fanatizmus minden eszközeivel dolgozik. Nincs okunk örüdeni a néppárt győzelmének és térfoglalásának, de végre is egy vagy két Zelenyákkal több vagy kevesebb a képviselőházban, nem valami országos szerencsétlenség. Annál nagyobb szerencsétlenség az, ha alkotmányos intézményeinkbe vetett hitünk és bizalmunk elvesz. A népünk szemmel látja, hogy azok, akik a törvény védelmére volnának hivatva, nyíltan és büntetlenül a legnagyobb és legmerészebb erőszakosságot és törvényteleniséget követik el. A nemzetiségeink az állam intézményeitől és jogrendjettől elfordulnak és a külföld előtt rámutatnak ama korrump visszaelésekre, a melyeket a hatalom emberei elkövetnek. És a mi talán még megdöbbentőbb, az az, hogy ennek a rendszernek nyíltan akadnak védői. Vannak a nyilvánosságban olyan organumai, a melyek szemérem nélkül veszik pártfogásukba a nyitrai választásnál mutatkozott pártatlan visszaeléseket. Ezeknek elég, hogy a visszaelések a néppárt ellen követetnek el. Ennyire ment tehát a közérkölcsök hanyatlása, hogy ilyen piszkos ügynek is akadnak védői. No de van rá példa erre is Róma történelmében, a Clodius-féle pár is Róma hanyatlásának szimpptomáit tüntette föl. Ez a második nyitrai választás ismét egy sötét lapja lesz a magyar alkotmányosság történetének.

Az utolsó lapon.

Szép elismerésben részesíti a „Pesti Napló” tegnapi számának közgazdasági rovatában a pécsi kereskedelmi és iparkamara múlt évi jelentését. Közöljük a cikket bő kivonatban, a mely Braun Sándor ismert közgazdasági író tollából a

a tüzet. Szerencsére a fiúnak baja nem esett, azonban az özvegynek mégis tetemes kárt okozott a szobátűz.

A jó asszonyból most kitört végre a régen visszafojtott keserűség. Gneistné hevesen felzokogott és elcsukló hangon hánytva szemére a fiának:

— Rossz gyermek, nem elég, hogy a szívemnek okozol annyi fájdalmat, ime, most még az anyád kis szegénységét is tönkreteszed a te féktelen szenvedéllyel. Szegény édesapád megfordul a sírjában, ha látja, hogy miket művelsz velem! Oh teremő Istenem. — hová legyek ezzel a fiuval!

A tanulékony Móric szívén ekkor végtére megtört a jégpáncél. Gyors itélőképeségével egy pillanat alatt belátta azt, hogy mily örvénybe zuhant, midőn a szülői parancs ellenére holt betűk közé zárta jobb sorsra érdemes lelkét. Móric — mint már mondtuk — alapjában véve nem volt rossz fiú és e percben mély és igaz megbánás vonult be szívébe. Letérdelt a mamája elé és könyes arcát Gneistné kötényébe rejtve, állandó javulást fogadott:

— Ó édes jó anyám, — csak még ez egyszer bocsásd meg; ígérem neked, hogy soha többé nem fogok tanulni!

A jó Gneistné megbocsátott neki és kitörő örömmel csókolta össze a hát. Mórica pedig emberül beváltotta az ígéretét és azután anyja és fiú boldog egyetértésben éltek, egészen az emberi kor legvégső határáig.

Papp Dániel.

következő méltatásban részesíti a mi kereskedelmi és iparkamaránkat:

Dicsérjük a pécsieket legelsőb azért, a miért derék ügyekezettel már most elkészültek a beszámolójukkal, a mivel megfeleltek annak a feladatnak, a mit Baross Gábor 1889. novemberben a kamarákra rótt, hogy ne antikvitásokat dolgozzanak fel, hanem tapasztalásaik gyors közlésével járjanak kezére a közvetlen információkat kereső kormányoknak.

De a gyorsaság a jelentésnek nem a legnagyobb érdeme. Főbb kiválósága ennél a becses tartalom. E helyen kötelességünk toglalkozni a jelentés egy passzusával, a mely szerényen meghuzódik az utolsó lapon és mondja a következőket:

„A postatakarékpénztár, a cheque és clearing intézménye még mindig csak lassan hódít tért, a mi nagy részt annak tulajdonítható, hogy ezen intézmény berendezésének célszerű voltáról és annak számos úgy az egyéni, mint a közgazdaságra kiható előnyeiről a közönség nem folytonosan s nem a kellő módon lesz tájékoztatva. A mióta ezen intézmény fenáll, két ízben kapott e kamara a szobán levő intézmény előnyeit és használatát ismertető 25—25 füzetet az üzletemberek közt terjesztés végett, a minek pontosan meg is feleltünk. De ez mind kevés: még a kereskedelmi középiskolákban is a tanulók csak annyit tudnak a postatakarékpénztárról, annak cheque- és clearing forgalmáról, a mennyit arról a nagyon szűkre szabott terjedelmű nemzetgazdasági tankönyv meg említi; ezen intézmény előnyeiről csak nagyon keveset, annak miként való használatáról pedig semmit sem tanulnak. Ezen intézmény kellő ismeretét mindenféle közép- és polgári, de meg a tanonciskoláknak is felőlelniök kellene. A kereskedelmi középiskolákat illetőleg célszerű lenne, ha a magas miniszterium az érettségi záróvizsgák alkalmával vizsgálati biztosai útján a tanulók közt a felemlített füzeteket a kellő ajánlással kiosztaná. Az intézmény ismertetésének egy felette hathatós módja pedig az lenne, ha a — most már hivatalos kiadású — újévi posta-könyvecskékben kétesértékű adomák, személykultuszot szolgáló cikkekkel és rossz versek helyett a postatakarékpénztár, a cheque és clearing forgalom népies ismertetésének állandóan hely adatnék.”

A kamara azt mondja: van Magyarországon cheque, clearing-forgalom és sok egyéb hasznos dolog, de nem tud róla, a kire tartozik. A kereskedővilág már nem akar hozzátörődni az új dolgokhoz és az ifjúságot nem tanítják meg rájuk. A ki valamely kereskedelmi iskolában maturál, az szegény tele van elvont, halovány theóriákkal és nem ismeri az üzleti élet mechanizmusának legfontosabb szerveit.

Igaz, nagyon igaz. És reflexiókat kell ehhez az igazsághoz fűznünk, mivel emlékeztet rá egy kamara jelentés és az évről-évről vizsgák is éppen küszöbön vannak. Milyen hasznos utat tenne Dániel Ernő kereskedelmi miniszter, ha elmenne egy kereskedelmi iskolának maturájára és meghallgatná türelemmel nem annyira, hogy mit felelelnek, hanem hogy mit kérdeznek, tehát mit tanítanak.

Kérjük szépen, tanítanak rossz nemzetgazdasági munkákból avult theóriákat. És ha újság nem volna, a bizonyítvánnyal elbocsátott és pályájuk küszöbére dobott fiatal emberek nem tudnának semmit mind abból, a mi a kereskedést, az ipart, a bankügyet, a hitel-életet, az állam háztartását mozgatja.

Általában a tanítás és a gyakorlati élet, az iskolai elmélet és a praxisban történő újítások közt semmiféle összefüggés nincs. Se nem irnak olyan szakkönyvet, se nem tanítanak olyan módon, hogy az elmélet ne legyen más a kereskedő ifjúságra nézve következtetésnél, a melyet az ország gazdasági institúciónak, reform alkotásainak, pénzügyeinek megismerése után önmagának konstruál. Arra, hogy a kereskedelmi iskolákban tudósokat neveljenek, nincs se idő, se szükség, se lehetőség. Ez az egyetemi tanítás, vagy a magániszegény munkája és legkivált a hivatottság, hajlam dolga.

Hát akkor mért tanítanak a kereskedelmi iskolákban csupa olyan dolgot, a minek legalább a közgazdasági ismeretek terén a gyakorlattal semmi közösségük: és miért nem tanítanak semmit, a mi alkalmas arra, hogy a fiatalságot a gazdasági dolgokban a jour-ra tegye? Hiszen tulnyomó részében azoknak a nemzetgazdasági könyveknek, a melyekből a kereskedő ifjúságot nevelik, még szó sincs Magyarország nagy közgazdasági átalakulásáról: tariffa-politikájának sikereiről, adóügyének új irányáról, kereskedelmi szerződéseiről, törvénybe ígatott valuta reformjáról, államháztartásának modern képéről, bürzójének rendjéről, gazdasági törekvéseinek irányairól.

Nem tanulnak a kereskedés jövőképe képviselői speciálisan a közgazdaság terén az élet számára semmit és studiumukból, a praktikus szellem hiányában.

ezen a ponton kiesik a nemzeti tartalom is. Mert itt ez a két szempont összeesik. A kit nem tanítanak meg a magyar termelés, kereskedés eszközeire, fegyvereire, intézményeire, aspirációira, azt nem is tanítják magyar nemzetgazdaságra.

Ez a szempont sokkal fontosabb, semmint első pillanatra látszik. Nálunk a kereskedő ifjúságot a magyar gazdasági intézmények ismeretének át meg át kell járnia: mert ha készülsége ebben az irányban nem erős, nem biztos, nem lehet meg benne az az asszimiláló erő sem, a melyre szüksége van, hogy ne ő simuljon a régiékhöz, hanem ő tudja magához simítani a régiéket.

Németül nem tudni a közgazdaságot: az semmi. A magyar közgazdaságot ismerni: ez valami. A legrégibb, a legősibb, a nyelvre legnémetebb kereskedő is kibékül, kénytelen kibékülni azzal a gondolattal, hogy a kereskedelmi iskolákból kikerült fiatal emberek nem tudnak németül. Ha nem tetszik neki, tegyen róla. De ez nem eredmény. Mert szamon kell kérni a kereskedő ifjaktól azt is, hogy mit tudnak magyarul? A jó fiúk ilyenkor finom papírra írt bizonyítványt mutatnak, a mankót, a mit hónuk alá kaptak. És mit ér az oklevél, ha megszerzésének fáradsága nem jutalmazza meg a kereskedő ifjúságot még azzal sem, hogy az üzletben el lehetne neki engedni az inaséveket.

Némi érzetével a büszkeségnek reprodukáltak e sorokat, hogy minő a vélemény idegenben a mi kamaránk vezetése tekintetében; és meg vagyunk róla győződve, hogy a szakképzettség és hivatottság társulásával vezetett kitartó munkálkodás mindenha megtartja a pécsi kereskedelmi és iparkamarát azon dízes piedesztálon, a melyre önjerejéből az első köztudó fölmagát.

Hirek.

Pécs, 1895. április 26.

— **(Tanulmányi kirándulás.)** A pécsi állami főreáliskola 4., 5., 6., 7. és 8. osztálya Körösi Henrik tanár vezetése alatt f. évi május hó 4-én Flórián napján tanulmányi kirándulást rendez Siklóra, mely kirándulás programját a következőkben állapították meg: Utjuk először Gyűdre vezet, onnan Siklóra, hol a vár meglekintésénél Puska József 8. oszt. tanuló a siklósi vár történetét adja elő szabad előadásban; Fabriczy a siklósi útközetről, Szász Béla a siklósi útközetről hasonlítja össze a Zrínyiászt megfelelő részével; Schulhof Gábor a Zrínyiászt III. énekéből szaval egy részletet; majd Visny Aladár tart előadást, végül Berger 8. oszt. tanuló fogja befejezését előadni. Ha az idő kedvező lesz, úgy helybeli reáliskolánk a maga nevében oly speciális kirándulást rendezett, mely a reáliskola életrevalóságát még magasabb nivóra emeli.

— **(A pécsi kerékpár egyesület.)** Kedvező időjárás esetében vasárnap, folyó hó 28-án két társas kirándulást rendez. Az egész napi Duna-Szekesőre kirándulók reggel 8 órakor, a délutáni Szederkényre kirándulók, délután 2 órakor gyülekeznek a Bedő kávéházban, honnan az illető kapitányok vezetésével indul a két csapat.

— **(Májusi ajátatosságok.)** A belvárosi plébánia templomban szokásos májusi ajátatosságok f. hó 30-án esti fél hét órakor veszik kezdetüket, s egész május hónapban keresztül naponként ugyanazon időben tartatnak meg. Ajátatos imádsággal s szívhez szóló énekekkel rojnak le a hívők a boldogságos szűz iránti tiszteletadójukat.

— **(Hymen.)** A „Ribay” kávéház második emeletére Rougemont Béla eljegyezte Niekeli Kalmán megyei kiadó leányát Irénkét.

— **(Az alsó sétatér.)** Szánalmas állapotára bátrak vagyunk fölhívni a gazdasági hivatal becses figyelmét: mert hát itt is volna munkája a gereblyének akár a gyeptáblákat, akár az utakat tekintjük. Egyik jó humorú városi polgár felhatalmazott bennünket annak a kijelentésére, hogy szívesen rendelkezésre bocsátja vincellérjét egy napra abban a reményben, hogy többi jobb módú polgártársai is követik e tekintetben példáját. Mert hát szegény a város, nincs pénze.

— **(Szökevény.)** Megunhatta a katonalételet, — ott is hagyta Todtenberg Ferenc bikali illetőségű honvéd újone, ki Pécsen a 19. honvéd ezrednél szolgált, f. hó 12-én megszökött. Kurren elását országosan elrendelték.

— **(Alvás közt meglópták.)** Említettük annak idején, hogy a városszerte ismert „Matyit” ki örökösen eszik az utcán, különben pánlikát árul, egy forró nyári napon meglópták. Kreutz Mátyas, mert így hívják a kárt szenvedettet, 1892. év augusztus-

tus havában, megunva az örökösen nyüzsgő város zaját, egy csendes szunyókálásra az indóház melletti rétre ment. Már jó ideje alhatott, mikor két gyanus alak, Blaskó János és Podráza Ferenc 19 éves csavargók, azzal a szándékkal, hogy a vasutól csomagot visznek, feléje vették utukat; mikor a fűben fekvő Matyit meglátták, észébe jutott Podrázának, hogy ő látta multkor, mily sok pénze van ennek a zsidónak, — jó lenne elvenni tőle. Nem sokáig haboztak, Blaskó János fogta a Podrázától kapott kést, s az alvó nyakán lógó zacsokot le akarta vágni, de keze oly annyira remegett, hogy a tett elkövetésére nem volt képes; erre Podráza is segített, s így ketten elkaparították a kínálkozó zsákmányt. Kévs idő múlva a lopás után osztozkodtak; 173 frt volt a zacsokban, mindegyiknek jutott 86 frt 50 kr., innét azután először Mohácsra mentek, hol kisebb nagyobb bevásárlásokat tettek, majd Zágrábba és Fluméba utaztak, honnan azonban már haza kellett jönnök, elfogyván az eltétő pénz. Nagy port vert e lopás az egész városban, de nem találták a tetteseket, mikor f. év február havában a rendőrség valami csekély lopásért elesipte Blaskó Jánost, s e lopás folytán kiderült az 1892. évi büntet. is. Ma tárgyalta a pécsi kir. törvényszék ez ügyet, s Blaskó Jánost, ki már a rendőrség részéről több ízben volt büntetve, nyolc havi börtönre, Podráza Ferencet pedig 7 havi börtönre ítélte. Vádlottak, úgy kir. ügyész megnyugodtak az ítéletben.

— **(Gazdasági tudósítás.)** Pécsváradról írják, hogy ott a tavaszi munkákkal bizony az idén elkéstek, de azért teljes erővel hozzáláttak a mielőbbi befejezéshez. De a lehullott hótömeg nagyon össze nyomta a megszántott földet, a szeles idő pedig egészen szárazra tette, úgy hogy nagyon lassan lehetett haladni a szántással. A szőlőmunkálatok most javában folynak, a gyümölcsösök nagyon szépek, különösen szépek az almák. A kertetekről már kevésbé lehet ezt mondani. Kajszin barack azonban csak úgy mutatkozik, hogy termése mögötte marad a tavalyinak.

— **(Okirathamisítás.)** A szerelem rózsálcáit valami láthatatlan kéz tartotta fogva Zrínyi Frigyes József és Óvári Mariska között, s e láthatatlan kéz a katonai kötelezettség volt. Zrínyi Frigyes József polőskefői (Zalaegerszeg) kőszárnyos, vándorlása között Pécsre vetődött s itt a szerelem tüze, mely még mindig gyötörte, erős lánggá fejlődött szívében, boldogtalannak hitte magát, ha rövid időn belül el nem veheti az ő szíve választottját — Mariskát. E heves szerelem vitte őt bűnbe Zrínyi 1873-ban született, tehát még katonakötelezett, ennél fogva házasságra csakis különös engedéllyel léphet; de ő segített ezen is. Irt Zala Szent Balázsa a plebánoshoz, küldené el keresztlevelét, mely meg is érkezett. — Fogta magát, az 1873-ból csinált 1871-et s így már rendezve látván az ügyet, boldogan ment Károly Ignác apát plebánoshoz, tenné meg az előké születeket esküvőjükre. Oh mi fatum, Károly apát plebános, jöhet nem volt szemüvegje, észrevette a vakarást, ennél fogva semmi jelét sem adta annak, miszerint összeesküdné Zrínyit választottjával. Mit tett most a szigetvári hős névrokona? — irt egy levelet a szt. balázi plebános aláírásával s azt vitte el Károly Ignác apáthoz, mit az szintén nem akceptált, sőt a gyanus Zrínyit szemmel tartotta; az ípe azonban bucsut mondva Mariskájának, — megszökött a büntetés elől; Székesfehérvárról azonban nyakon esipték. A kir. törvényszék okirathamisítás vét ségéért 3 havi fogházra ítélte Zrínyi Frigyes Józsefet, mibe az bele is nyugodott.

— **(Esküvő.)** Hegyi Jenő, a „Győri Hírlap” társszerkesztője, május 5-én tartja esküvőjét Győrött Knapp Lujza kisasszonnyal az ottani székesegyházban.

— **(Járásbiróság Barcson.)** E sokat megvitott kérdés, úgy látszik, ma már tényre vált. Nem nyugodtak a barcsiak, minden követ megmozdítottak, hogy a rég óhajtott szolgabírósgot elnyerjék. Már körülbelül 5 évvel ezelőtt mozgalmat indítottak, jartak-keltek, a megyéhez, főispánhoz, miniszterhez, ami eleinte nehezen ment, ma már megvan. 1894-ben újabb küldöttséget menesztettek a miniszteriumhoz, ez meg is ígérte a küldöttség tagjainak, hogy mihielyest a megyegyűlés elfogadja a község javaslatát, illetve megfelelőnek tartja a község által nyújtott kedvezményeket, kívánságukat teljesíti. A megyegyűlés eleinte nem igen látszott a barcsiak kívánságát teljesíteni, habár a község tőle telhetőleg mindent elkövetett e dologban. A felállítandó szolgabírósg ezzel kapcsolatban álló járásbírósgnak husz évi ingyenes lakást ajánlott fel, amely kedvezmény és tekintve Barcs fontos kereskedelmi voltát, meghajlásra bírta a megyei urakat és megszavazták Barcsnak a bíróságot. Hogy mennyire szükségesnek bizonyul a mai korban e bíróság felállítása egy oly helyen, mint Barcson, a hol a kereskedés és közlekedés versenyez bármely szomszédos vidéki várossal, azt felemlíteni is fölösleges: legjobban azonban a mult őszi munkás-

zavargás alkalmával éreztük annak hiányát, midőn 2—300 munkanélküli napszamos fenyegető állásban rettegésben tartá a községet. Hogy e zavargás nem öltött nagyobb mérveket, csakis a körjegyző erőlyes fellépésének köszönhető. Mint értesülünk, a járásbírósg felállítására ez év október havában eszközöztetik.

— **(Adakozás.)** A havi hegyen felállítandó keresztre újabb adakoztak: özv. Horváth Mária 1 frtot; Scheurer Antalné, szül. Komáromy Katalin 1 frtot; Rák Imréne, szül. Scheurer Teréz 1 frtot.

— **(Az öngyilkos főhadnagy temetése.)** A vasárnap öngyilkossá lett Votasek főhadnagyot szerdán délután temették el Budapesten a katonai kórházból. A szerencsétlen főhadnagy az 52-ik ezred egyik legrokonszenvesebb tisztje volt, s a májusi előléptetések alkalmából századossá léptették volna elő. Temetésén sok tiszt jelent meg. Ott voltak a többek közt Schraml és Bothmer vezérőrnagyokon kívül Corti ezredparancsnok, az 52-ik ezred teljes szamu tisztikara és a fővárosi helyőrség minden fegyvernembeli csapatainak küldöttségei. Kivonult azonkívül két dísz-század az 52-ik ezred zenekarával. A beszentelés után a gyaszmenet a budai katonai temetőbe haladt, a hol a századok sortűzet adtak, a mikor a koporsót sirba bocsátották, melyet nagyszamu koszoru borított.

— **(Lóháton Pécsre.)** Az Eszéken tartózkodó equitáló tisztiek ma délután lóháton Pécsre érkeztek, hogy itt néhány jó órát töltsenek, miről azt hisszük pécsi kollegaik gondoskodni fognak.

— **(Orvul megtámadta.)** Mult év december 29-én történt, mikor Ferenc János újpeterdi borjúkereskedő hazament kocsiján megtámadták, s a nála levő 100 frtot elrabolták. Ferenc Pécssett volt vásáron, hol is 10 drb. borjút adott el, ennek árát 108 frtot egy vörös tárcába téve, tarisznyájába dugta, mit nyakába akasztott. Ott őra felé jart az idő, mikor a markói csárdához ért, s itt néhány pohár bort ivott meg, s lassan tovább kocogott kocsiján. Aig ment néhány lépést, a sötét uton valaki hátulról föbe vágta, mire eszméletét vesztette, csak jó idő múlva ébredt fel, mikor is már Szentlőrinc felé jartak loval. Ugyanezen időben érkeztek ellenkező irányból a Pápa testvérek a markói csárdához, kiket az ott termelt esendörök el is fogtak és embertelen kínzással a büntett elismerésére készítették. Mar a veztargyalást is kitűzték a Pápa testvérek rovására, kiket azóta mindig fogva tartottak, mikor Csapó Józsefné, Törjén Orsze az igazi tettést leleplezte. Csapó Józsefné vadházasságban élt Kovács Józseffel, ki Oszróról származott Pécsre s itt mint napszamos tartotta fenn magát. Vallomása szerint ő a Majlath-téren ácsorgott, mikor Ferenc János a borjúkat arulta, s látta nála a sok pénzt; ő vadházasságban élő felesége buzdítására este fele az országotra ment, s a markói csárdán innen Ferenc Józsefje kapaszkodott, s azt a sötétben hátulról leütötte s a nála levő 100 frtot ellopta. Aznap este még 10 frtot elvert, a többiből 75 frtot Törjén Orszenek adott megörzés végett, örömmel mondvá, hogy tegnap egy embert leütött, attól rabolta a pénzt. A kir. törvényszék Kovács Józsefet 10 évi fegyházra, Törjén Orsét pedig 6 havi fogházra s egyéb mellékbüntetésekre ítélte. Ugy kir. ügyész, mint vádlottak felebbeszét jelentettek be.

— **(Veszekedő atyafiak.)** Tamás János és Bálint János penlérdi lakosok mindig a legjobb atyafiságban ételek egymással. De e jó egyetértést valami csekély osztozkodáson megszakították. A közelmúlt napokban valami feles szőlőn osztozkodtak s ezen annyira összekümbözték, hogy egymást agyba-főbe verték.

— **(Bűvés előadás.)** Jövő hónap 4-től 8-ig Chevalrei Thom a jelenkor egyik leghíresebb bűvésze Pécssett a „Hattyu” nagy termében bűvészeti előadást tart. Legutóbb Bécsben és Bpsten járt, előbbi helyen 130, Bpsten pedig eddig már 38 előadást tartott, honnan egyeseken Pécsre jön.

— **(Mai sorozás.)** Ma kezdte meg a sorozó bizottság működését a Scholz-féle sorházban, hol is a Pécs városához tartozó első korosztályúakat vizsgálta meg a bizottság. Az eredmény nem valami kielégítő, 138 állítás kötelezettből csak 34-re mondták rá a „taughot”.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április 26-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A szőnyegen forgó vallásszabadsági javaslatot Bessenyei Ferenc és Voszter Imre változatlanul elfogadásra ajánlják.

Szapáry Gyula gr. beadja ismeretes módosítását.

Csáky Albin gr. bizonyította, hogy a vallás szabad gyakorlata nem vezet vallástalanságra. Hivatkozik a nazarenusokra. Szapáry módosítását nem tartja szükségesnek.

Polónyi frappánsul hivatkozott a nazarenusokra, kik vallásuk szerint az ellenségre nem fognak kardot, tehát a basztra értalmasok. Bizonyította, a felekezetenküliség veszélyességét.

Batthány Tivadar pártolja Szapáry javaslatát, miközben szemére hánytva Tisza Kálmánnak Fehérváry beszédét.

Tisza Kálmán személyes kérdésben rektifikálta a felszólalást.

A vitát holnap folytatják.

TÁVIRATOK.

— **Hirhadt muszka ágens penzióban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sz.-Pétervárról jelentik, hogy az orosz hivatalos lap szerint Pársiani belgrádi orosz követet egészségi okokból nyugdíjazták.

— **A japáni viszály elintézve.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Nowoje Vremja” azt írja, hogy Sz.-Pétervárott az a hír van elterjedve, hogy a békefeltételek dolgában a Japánnal folytatott tárgyalások kedvező fordulatot vettek. Nevezett lap hozzáteszi, hogy az ügy a napokban végképp el lesz intézve.

— **Francia tábornok az oroszokhoz.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Boisdreffre tábornok, a francia hadsereg vezérkari főnöke levelet intézett az orosz hadügyminiszterhez, a melyben a francia hadsereg nevében megköszöni az orosz nagyhadgyakorlatokra szóló meghívást, a melyet örömmel fogad el.

— **Lemondó miniszterium.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Belgrádból jelentik, hogy a Krisztics-kabinet visszalépését a legközelebbi időkre várják, mivel Krisztics első miniszterelnöksége alatt történt Natalia kiutasítása.

Művészet, irodalom.

Előfizetési felhívás. Kovács István kamarai fogalmazó a „Pécsi Kereskedelmi Ifjúság Kaszinója” által rendezett estélyeken felolvasott műveket a felolvasók és a kaszinó vezetőségének arcképeivel együtt egy könyvbe összegyűjtve szándékozik kiadni. A könyv címe: „Három felolvasó estély.” Egy példányának ára 80 kr. lesz. Az előfizetési pénzek szerző címére folyó évi május hó 15-ig beküldendők. A tiszta jövedelem egyrésze a kaszinó javára fordítatik.

Az Új Idők március elején 300 korona pályadíjat tűzött ki Pósa Lajos balatoni nótáinak megzenésítésére. A pályázat határideje ápril 15-én járt le, a mely napig nem kevesebb mint 305 pályamű érkezett be. Az eredmény pedig nem csak mennyiségileg kitünő, de minőség tekintetében is, mert a 305 drb. közt sok olyan van, a melyet hivatott zeneköltő irt a 18. szám tartalma a következő: Szent Péter esernyője, Mikszáth Kálmántól, illusztrálta Neogrady Antal. — Az áldozat, elbeszélés írta Malkó Izidor. — Szerelmi törvényszék, elbeszélés Bródy Sándortól. — Tavaszfuvalmak, költemény Kisteleki Edétől. — Oiga, regény Werner Gyulától, Linek Lajos rajzaival. — Kairói utcai élet 5 képpel, írta Szalay Imre. — Az első szippantás, Karvaly M. rajza. — A tavaszi kiállítás, írta Bródy Sándor. Irodalom. — A mindelféle rovatban Kabos Ede „A gyűjtő apoteozisa” és Tabori Róbert. „A fésűkről” valamint „Jourok hajdan és most” című cikkei kiemelendők. Kiegészíti a dus tartalmat a „Szerkesztői üzenetek” rovata.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

Április hó 29.

15. Macsanin Pájó és társai ellen lopás miatt.

Május hó 1.

537. Berta Sámuel ellen hatóság elleni erőszak miatt.

921. Petre János ellen könnyű testi sértés miatt. 1194. Szabó István ellen lopás miatt.

Május hó 3.

2973. Botka Nagy Sándor ellen szándékos emberölés és közrend elleni kihágás miatt.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolvasó szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

RÁKOK

nemes fajta, naponta friss fogás. Szétküldés 4 1/2 klgos postacsomagokban. Friss élő állapotban érkezésért kezesség vállalatik. Bérmentve sőt még a csomagolás sem számítatik, utánvétel mellett.

40 drb óriás Soló rák 5 frt 25 kr.

60 drb köz. óriás rák 4 frt.

100 drb leves rák 3 frt.

Megrendelhető

Haller Testvéreknél

Stanislaw Nro. 14

GALICZIA.

701. sz.

tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény!

A sádsi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bator Gottlib és Baranya megye gyámjénél végrehajthatónak, Bayerle János végrehajtást szenvedő elleni 150 frt, és 767 frt 15 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sádsi kir. járásbíróóság területén levő F. Mindszenten és határában fekvő a f. mindszei 187. sz. tjkvben foglalt + a 689. hszsz. 51. sz. malombáz és a 762/a hszsz. fekvőségnek Bayerle Jánost illető felére 496 frt a 158. sz. tjkönyvben foglalt + 740. hszsz. szőlőnek felére 115 frt 50 kr. és a 199. sz. tjkönyvben foglalt + 736. hszsz. szőlőnek felére 111. frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi május hó 20. napján d. e. 10 órakor Felső-Mindszenten a bírólakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, át, vagyis 49 frt 60 krt, 11 frt 15 krt és 11 frt 15 krt. készpénzben, vagy az 1881. 60. törvényzikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sádon, 1895. évi márczius hó 2. napján.

A kir. járásbíróóság mint telekkvi hatóság.

Warga Jenő

kir. aljárásbíró.

814. sz.

1895.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróóság mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Takaró János mint kk. Takaró Erzsébet t. és term. gyámja bolmányi lakos végrehajthatónak Császár Zsuzsánna szül. Gyöngye Jánosné bolmányi lakos végrehajtást szenvedő elleni 14 frt elj. költség tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést dárdai kir. járásbíróóság területén levő Bolmány községben fekvő a bolmányi 168 sz. tjkvben felvett 940 hsz. 85 sz. haz és belsősegből alperest illető részére 111 frt 76 kr, és az ugyanezen tjkvben foglalt 1/4 telekből ugyancsak alperest illető részére 376 frt 22 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi május hó 16 napján d. e. 10 órakor Bolmány községben a bírólakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, át, vagyis 11 frt 10 kr. és 37 frt 60 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. 60. törvényzikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. járásbíróóság mint telekkvi hatóság 1895. évi február hó 4. napján.

Maurer Frigyes

kir. aljárásbíró.

813. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bihari Benő dárdai ügyvéd végrehajthatónak Koszár Sándor herczeg-szöllői lakos végrehajtást szenvedő elleni 5 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíróóság területén levő a Hg.-szöllős községben fekvő a hg.-szöllői 58. sz. tjkvben felvett 1/4 telekre 1594 frt, a hg.-szöllői 932. sz. tjkvben 51. hszsz. ingatlanra 551 frt, — a hg.-szöllői 989. sz. tjkvben felvett 2654. b. hszsz. ingatlanra 200 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi május hó 15. napján d. e. 10 órakor Hg. Szöllős községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, át, vagyis 159 frt 40 kr, 55 frt 10 kr és 20 frt. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóságnál 1895. évi február hó 4. napján.

Maurer Frigyes

kir. aljárásbíró.

812. sz.
1895.

Árverési hirdetmény!

A dárdai kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Egyed Ferencné született Mécsár Éva karancsi lakos végrehajthatónak, Fábri János csuzai lakos végrehajtást szenvedő elleni 51 frt 18 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíróóság területén levő a Csúza községben fekvő a csuzai 976. sz. tjkvben felvett 1 rdz. alatti 4/a. hszsz. ingatlanra 429 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895. évi május hó 14. napján d. e. 10 órakor Csúza községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%, át, vagyis 42 frt 90 krt. készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóságnál 1895. évi február hó 4. napján.

Maurer Frigyes

kir. aljárásbíró.

Árverési hirdetmény.

Alulírott tömeggondnok által ezennel közhírré tétetik, miszerint közadós VAJDA JÓZSEF csódtömegéhez tartozó és a feltár 52 t. a. felvett és 15 frtra becsült 3 paraszt kocsis, 56 t. a. felvett és 2 frtra becsült 3 fa-szán, 59 t. a. felvett 80 frtra becsült mintegy 200 kocsira való trágya, 61 t. a. felvett és 40 frtra becsült szalma készlet, 70 és 71 t. a. felvett s 300 frtra becsült 2 pár ló, 72 t. a. felvett 60 frtra becsült vörös tarka tehén, 73 t. a. felvett s 90 frtra becsült 2 drb (2 éves) üsző, 74 t. a. felvett s 60 frtra becsült 2 drb tinó és 75 t. a. felvett s 10 frtra becsült 2 pár lószerszámból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínen vagyis Telegéren a Vajda-féle malomban leendő eszközlésére 1895. évi április hó 30-ik napjának d. e. 11 órája kitűzetik, s ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a fent felsorolt ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107 és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is eladatni fognak.

Kelt Pécsen 1895. évi április hó 24-én.

A csódválasztmány megbízásából

Dr. Egry Béla

mint Vajda József csódtömegének gondnoka.

Árverési hirdetmény.

Vb. LILL JÁNOS csódtömegéhez tartozó 1—19; 21—1016; 1018—1022;

üzleti áruk és felszerelések

6013 frt 97 kr beszerzési és 4640 frt 12 kr becsértékben, valamint az 1111—1191 t. sz. a. felvett butorneműek s egyéb ingóságok 386 frt 60 kr becsértékben a csódválasztmány határozata folytán Pécsen sörház-utca s Ágoston-tér sarkán levő házban f. évi április hó 30. napjától kezdődőleg minden d. u. 2 órától 6 óráig nyilvános árverésen tételenként, azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Kelt Pécsen 1895. április 25.

Dr. Toldi Béla

tömeggondnok.